

Predica de la Krefeld

Duminică, 1 septembrie 2013, ora 10³⁰

Ewald Frank

[Fratele Borg: 1 Petru 4.7-11: „Sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape. Fiți înțelepți, dar, și vegheați în vederea rugăciunii. Mai presus de toate, să aveți o dragoste fierbinte unii pentru alții, căci dragostea acopere o sumedenie de păcate. Fiți primitori de oaspeți între voi, fără cârtire. Ca niște buni ispravnici ai harului felurit al lui Dumnezeu, fiecare din voi să slujească altora după darul, pe care l-a primit. Dacă vorbește cineva, să vorbească cuvintele lui Dumnezeu. Dacă slujește cineva, să slujească după puterea pe care i-o dă Dumnezeu: pentru ca în toate lucrurile să fie slăvit Dumnezeu prin Isus Hristos, a căruia este slava și puterea în vecii vecilor! Amin”.

Fratele Schmidt: Dumnezeu mare, venim în prezența Ta și în această dimineață și Ți mulțumim că Tu ești mare, slava Ta întrece tot ce este pe pământ. Harul Tău, o, Doamne, ajunge până în cer, harul Tău ne-a ajuns și pe noi, pe fiecare în parte, o, Doamne, aici și oriunde este adunat poporul Tău în legătură directă și ascultă împreună cu noi. Ți mulțumim pentru binecuvântarea pe care ne-ai dăruit-o deja prin faptul că am cântat aceste cântări minunate și am auzit și cântările pe care le-a cântat corul. O, Doamne, deja în aceste texte este conținută Evanghelia prin Duhul Sfânt.

Ți mulțumim din nou și pentru dimineața aceasta și Te rugăm dăruiește-ne harul Tău fiecăruia în parte, pentru ca în prezența Ta să nu fim doar niște ascultători ai Cuvântului Tău, ci să împlinim acest Cuvânt pentru ca Tu să fii slăvit. Noi spunem așa cum a spus și psalmistul: „Nu nouă, Doamne, nu nouă, ci Numelui Tău dă slavă” - cinstea nu ni se cuvine nouă, ci Ție Ți se cuvine toată slava. O, Dumnezeule, fie-Ți milă de noi și de toți aceia care ascultă în dimineața aceasta, fie-Ți milă de toți, fie-Ți milă și de noi cei de aici din acest loc. Pregătește inimile noastre. Ia Tu totul sub controlul Tău, prin călăuzirea Duhului Sfânt. Îndepărtează tot ceea ce ar putea să deranjeze. Dăruiește-ne harul Tău ca

noi să fim concentrați doar asupra Ta și asupra Cuvântului Tău vestit. O, Isuse, fie-Ți milă de noi! Te rog unge și buzele prin care vei vorbi. Noi dorim să auzim, să ascultăm și să împlinim cuvintele Tale. O, Dumnezeu, fie-Ți milă de noi toți. Ție, Dumnezeului nostru, Îți aducem mulțumirile și închinarea noastră în Isus Hristos, Domnul nostru. Amin. [Se cântă o cântare (...)].

Amin. Amin. Luați loc.

Eu mă întreb: oare ce cred cei care nu vorbesc nici engleză și nici franceză sau germană? Mă întreb cu ce se aleg ei. Și cred că toți aceia simt și știu despre ce s-a cântat. Noi cu toții înțelegem cuvântul „maranata”.

Suntem mulțumitori. Eu personal mi-aș fi dorit ca toate limbile să fie înțelese, așa cum s-a întâmplat în ziua Cincizecimii. Atunci nu a fost nevoie de niciun translator, ci ceea ce a spus Petru a fost înțeles în șaptesprezece limbi prin descoperirea Duhului Sfânt. Acolo nu a fost nevoie de translator; Duhul Sfânt a făcut traducerea. Noi vom vedea ce va veni... Dacă sfârșitul va fi identic cu începutul, atunci vom vedea ce se va întâmpla. Amin. Amin. Pur și simplu este foarte minunat. Eu sunt copleșit de harul lui Dumnezeu.

Foarte scurt doresc să transmit saluturi [...]. Toți frații să știe – chiar dacă noi transmitem aceste saluturi pe scurt – că suntem uniți cu ei și suntem foarte recunoscători pentru toți frații. Cine poate să creadă că biserica locală în care slujește fratele nostru Cosma Brass din Cabinda, pe care l-ați auzit, are peste o mie cinci sute de suflete? Dumnezeu a binecuvântat într-un mod minunat. Noi îi urăm fratelui nostru preaiubit care locuiește foarte aproape de granița dinspre Congo și vorbește ambele limbi foarte bine, atât portugheza cât și franceza... Și acesta este un dar de la Dumnezeu: faptul că noi aici avem traducători pentru diferite limbi. Dacă ne gândim la cei doisprezece traducători ai noștri din cabine care traduc în direct în diferite limbi și oamenii au posibilitatea să asculte și să vadă ceea ce face Dumnezeu în acest timp, prin harul Său.

Ieri, noi am vorbit pe scurt despre întâmplările din timpul nostru și în special despre ce se întâmplă în Ierusalim, Israel și în zona Orientului Apropiat. Eu vă spun că și eu cunosc situația de acolo. Prima mea vizită în Ierusalim a avut loc în anul 1964, când Ierusalimul era încă divizat.

Eu am avut nevoie de două pașapoarte fiindcă dușmănia era atât de mare între aceste două popoare încât nu puteai să călătorești cu același pașaport în țara cealaltă; aveai nevoie de două pașapoarte. Dar mulțumiri lui Dumnezeu, de atunci eu am întotdeauna două pașapoarte.

Dar am vrut doar să spun că noi am trăit toate situațiile în toți acești ani. Și timpul când am putut să vizităm Gaza, când am fost în Ascalon și în toate orașele aceste descrise în Scriptură... am fost martori la dezvoltarea din zona respectivă. Și acum auzim că nu va mai dura ani, ci s-a declarat oficial că într-o perioadă de șase până la nouă luni totul trebuie să înainteze astfel încât pacea și siguranța să fie garantate. Doar Dumnezeu știe cât va mai dura. Dar sarcina noastră principală constă în faptul ca noi să fim gata, să fim gata pentru ca atunci când va suna trâmbița și glasul arhanghelului și Domnul va reveni, când mai întâi vor învia morții în Hristos și abia după aceea cei care trăiesc în Hristos; nu toți care trăiesc pe pământ, ci aceia care trăiesc în Hristos, care umblă cu Dumnezeu, care sunt în concordanță cu Cuvântul lui Dumnezeu.

Vă rog, înțelegeți: noi nu suntem aici ca să fim în opoziție cu toate celelalte învățături care există pe piața religioasă, ci suntem aici ca să-I dăm dreptate lui Dumnezeu, ca să fie pus pe sfeșnic Cuvântul Lui, astfel încât toate învățăturile biblice să fie vestite. De aceasta aparține: tema Dumnezeirii, tema botezului, tema Cinei Domnului. Înapoi la original, înapoi la fundamentul apostolilor și prorocilor, unde Isus Hristos Însuși este Piatra din capul unghiului!

Haideți s-o spunem foarte clar: toată lumea creștină religioasă se adună sub conducerea trinității; acest lucru este bine cunoscut. Și biserica din imperiul roman, în secolul al patrulea, a început cu trinitatea și acum vine încoronarea: toate bisericile fiice care sunt trinitare, care au rămas trinitare, se întorc în sânul mamei. Și în acest timp când toate bisericile fiice se întorc la mama lor, răsună ultimul mesaj: „Voi, poporul Meu, ieșiți afară, despărțiți-vă de ei ca să nu aveți parte de păcatele lor!” Și în special toți aceia care citesc epistola lui Ioan, 1 Ioan 4, în mod deosebit - cum recunoaștem noi cine este Antihristul? Acela care nu crede că Isus este Hristosul. Nu un Fiu pe care Tatăl L-a născut în veșnicie – aceasta este învățătura trinității. Învățătura biblică este că Fiul a fost anunțat în tot Vechiul Testament: „*Tu ești Fiul Meu! Astăzi*

Te-am născut” [Ps. 2.7]. Și când s-a împlinit timpul s-a împlinit și 2 Samuel 7.14: *„Eu îi voi fi Tată și el Îmi va fi fiu”*. Și apoi vedem și împlinirea: Cuvântul făgăduinței a fost adus Mariei, Duhul Sfânt a umbrat-o și Fiul lui Dumnezeu a fost născut. În tot Vechiul Testament El a fost Domnul, EU SUNT, dar încă nu era trup, încă nu devenise om, încă nu venise la noi ca să ne răscumpere. Dar după aceea El a venit, Domnul slavei, Același care a umblat în Grădina Eden, care l-a creat pe Adam după asemănarea Lui, care a venit la Avraam și a sărbătorit Cina Domnului cu el. Nu doar în Geneza 14 ca Melhisedec, ca Împăratul Salemului, ci apoi în capitolul 18, prin tot Vechiul Testament, El este Domnul, El a rămas Domnul. Dar El a devenit om din pricina oamenilor, ca să ne dăruiască răscumpărarea prin harul Său. De aceea nu întâlnim nici o singură dată în Biblie noțiunile „Dumnezeu Fiul” și „Dumnezeu Duhul Sfânt”; ci întotdeauna „Singurul Dumnezeu”. Noi am spus-o aici deseori, în Vechiul Testament termenul Elohim-Iahveh este scris de peste 6356 de ori. Domnul Dumnezeu rămâne singurul din veșnicie în veșnicie. Dar El S-a descoperit în multe feluri: ca Tată în cer, în Fiul pe pământ și în Biserică prin Duhul Sfânt ca să-Și îplinească planul de mântuire.

Da, noi depindem de Dumnezeu. Și îi rog pe toți ca să și primească acest fapt: despărțirea trebuie să aibă loc în inimile noastre și în realitate. De aceea, toți aceia care au fost botezați în aceste trei titluri, trebuie să fie botezați din nou, biblic, în Numele Domnului Isus Hristos. Nu există nicio altă cale.

Frați și surori, Domnul este Capul Bisericii Sale. El a răscumpărat-o și a zis: *„Eu voi zidi Biserica Mea. Și porțile Locuinței morților nu o vor birui”*. Deci, înapoi la început: un Domn, o credință, un botez. De aceea și este scris în Iuda v. 3: *„Luptați pentru credința care a fost dată sfinților o dată pentru totdeauna”*.

Doar pentru informarea voastră, aici în Romani 3.30, Pavel a subliniat în mod deosebit: *„deoarece¹ Dumnezeu este unul singur”*. Nu este ceva nesigur, ci este ceva sigur. *„Deoarece Dumnezeu este unul singur și El va socoti neprihăniți, prin credință, pe cei tăiați împrejur și*

¹ „Căci, după cum recunoașteți voi, Dumnezeu este Unul singur” (traducerea „Complete Jewish”); „La urma urmei, ADONAI ECHAD” (traducerea „Orthodox Jewish”) - versetul se pare că face referire la Deut. 6.4 - n.tr.

tot prin credință și pe cei netăiați împrejur”. Același lucru este scris și în Galateni 3.20 unde este subliniat din nou că, în adevăr, este un singur Dumnezeu: „*Dar mijlocitorul nu este mijlocitorul unei singure părți, pe când Dumnezeu este unul singur*”. Dumnezeu este unul singur, indiferent cum Se descoperă, când Se descoperă, fie în stâlpul de foc, sau în stâlpul de nor, fie ca Îngerul Legământului, fie ca Domnul Dumnezeu, indiferent cum Se descoperă, El rămâne Același. Deci: „*mijlocitorul nu este mijlocitorul unei singure părți, pe când Dumnezeu este unul singur*”. Și fiindcă noi subliniem acest Cuvânt, spunem: „Ascultați! Ascultați, a sosit timpul ca să-I dăm dreptate lui Dumnezeu”. Să nu încheiem niciun compromis și să nu gândim: „Oare? Probabil... Poate că..”. Așa ceva nu există la Dumnezeu. Din același izvor nu poate curge apă dulce și amară; nu poți culege smochine din spini. Adevărul rămâne adevăr pentru totdeauna și minciuna rămâne minciună pentru totdeauna. De aceea Ioan a scris: „*Nicio minciună nu vine din adevăr*” [1 Ioan 2.21].

Îi suntem mulțumitori pentru că Dumnezeu a putut să folosească un bărbat. Frați și surori, cel mai simplu om care a trăit în secolul al douăzecilea pe acest pământ a fost fratele Branham; gramatica lui a fost mai rea decât a mea, el a fost un om simplu. Dar dacă Dumnezeu a zis prin Pavel: „*Dumnezeu a ales lucrurile josnice ale lumii*” [1 Cor. 1.28]. Cine erau prorocii? Cine erau ei? Niște oameni respectați? Nu! Toți au fost prizonieri. Dar nu doar prorocii, ci toți aceia care au fost trimiși de Dumnezeu au fost prizonieri. Nu fiecare trimis trebuie să fie și un proroc. Dumnezeu are proroci și El nu face nimic fără să-Și descopere taina Lui slujitorilor Săi, prorocii. Dar toți aceia pe care îi trimite El împlinesc ceea ce le-a descoperit Dumnezeu slujitorilor Săi, prorocii. Aceasta se aplică și pentru timpul nostru.

Deci, noi trăim în ultima parte a timpului înaintea revenirii lui Isus Hristos. Și este într-adevăr necesar ca noi toți să rămânem cumpătați, să ne îndeplinim datoriile pământești, să muncim, să trăim foarte normal, cu ambele picioare pe pământ. Dar în inimă să fim uniți cu Dumnezeu, să fim de acord în interiorul nostru cu fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu, așa cum este scris în Apoc. 19.7-8: „*Mireasa Lui s-a pregătit! Și i s-a dat să se îmbrace cu în subțire, strălucitor, și curat*”. Și aceasta am subliniat-o noi deseori: doar cine face parte din Biserica Mireasă va auzi

în acest timp glasul Mirelui; numai între Mire și Mireasă există această relație. Așa cum Domnul Dumnezeu a spus-o deja în Vechiul Testament: „*Eu Te voi logodi cu Mine pentru totdeauna; te voi logodi cu Mine prin neprihănire,... te voi logodi cu Mine prin credincioșie*” [Osea 2.19-20]. Dumnezeu S-a logodit cu Mireasa, în Isus Hristos. Noi suntem proprietatea Lui.

Deseori am spus-o: așa cum Eva a fost scoasă din Adam și i-a fost readusă, tot așa și Pavel scrie în Efeseni 5.30 despre Biserică: „*carne din carnea Lui și os din oasele Lui*”. La fel de sigur cum coasta Domnului nostru a fost deschisă pe crucea de pe Golgota, la fel de sigur a avut loc răscumpărarea și Mireasa a ieșit: trup din Trupul Lui și os din oasele Sale.

Deci, haideți să nu așteptăm ca alții să ne înțeleagă. Nu! Dar totuși doresc să spun foarte clar următoarele: noi avem dreptul să-i pretindem pe toți aceia pe care Dumnezeu ni i-a dăruit: „*Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeul nostru*” [Fapte 2.39]. Deci, făgăduința este pentru toți aceia pe care El îi va mai chema.

De asemenea, trebuie spus și acest lucru: doar cine a fost pierdut poate să fie salvat. Domnul a venit ca să caute și să mântuiască ce a fost pierdut. Dacă ai pierdut ceva, atunci înainte de a-l fi pierdut, trebuie să-l fi posedat. Mai înainte trebuie să-ți fi aparținut, apoi l-ai pierdut, îl cauți și îl găsești. Astfel, noi am fost proprietatea lui Dumnezeu înaintea întemeierii lumii, dar prin căderea în păcat am fost pierduți și după aceea am fost salvați și am fost readuși în starea originală, ca fii și fiice ale lui Dumnezeu. Și se va descoperi așa cum este scris în 1 Ioan 3.1-3: „*vom fi ca El*”. Dumnezeu ne-a dăruit cea mai înaltă chemare care putea să existe, prin harul Său. Și faptul că noi putem crede acum așa cum spune Scriptura, este un dar de la Dumnezeu. Pentru că Domnul nostru spune și astăzi: „Cine crede în Mine așa cum spune Scriptura”. Aceasta este taina cea mare: respectul față de Cuvântul lui Dumnezeu.

Ieri, noi am vorbit despre chivotul legământului, despre Cuvântul care a fost pus în chivot, am vorbit despre sângele care a fost stropit pe capacul de aur al chivotului și, în acest mod, i-a fost dat Bisericii

iertarea, împăcarea și harul din partea lui Dumnezeu. În Noul Testament, în Evrei 9, este scris că Domnul nostru a intrat cu propriul Său Sânge, ca Mare Preot credincios, în Locul Preasfânt și Sângele vorbește pentru noi. Noi putem accepta și primi tot ce ne-a dăruit Dumnezeu prin harul Său.

Dacă vă preocupă tema chivotului, puteți citi despre David sau despre Samuel. Ce a făcut Samuel? El a dat preoților porunca: „Luați chivotul pe umerii voștri și mergeți la râul Iordan”. Cuvântul făgăduinței era acolo, Cuvântul era în chivotul legământului și Iordanul a trebuit să se despartă așa cum s-a despărțit și Marea Roșie. Nu din pricina lui Iosua, ci din pricina Cuvântului lui Dumnezeu care se afla în chivot și Domnul Și-a confirmat Cuvântul.

Vă rog scuzați-mă dacă o spun din nou, după ce a trecut mult timp, dar în Iosua 3 este scris ceva foarte puternic. În Iosua 3.5-6 este scris: *„Iosua a zis poporului: «Sfințiți-vă, căci mâine Domnul va face lucruri minunate în mijlocul vostru.» Și Iosua a zis preoților: «Luați chivotul legământului și treceți înaintea poporului.» Ei au luat chivotul legământului și au pornit înaintea poporului”*.

Ce mă atinge pe mine - și o spun înaintea Feței lui Dumnezeu, voi știți: nimeni nu poate să-și ia sau să-și dea o însărcinare sau o trimitere. Dar aceleași cuvinte care sunt scrise aici în Iosua 1.11 au fost primele cuvinte pe care Domnul le-a repetat cuvânt cu cuvânt, pe care eu le-am auzit cu urechile mele. Și anume, Iosua 1.11: *„Treceți prin tabără și iată ce să porunciți poporului: «Pregătiți-vă merinde, pregătiți-vă merinde...»”*. Pe 2 aprilie 1962 Domnul a folosit și a repetat aceleași cuvinte, ca aici, la plural. El nu a spus: „Pregătește-ți merinde”, ci El a spus: „Pregătiți-vă merinde” – la plural. Voi știți, niciun om nu poate să-și ia ceva, dar dacă există o însărcinare directă din partea lui Dumnezeu, atunci aceasta este în legătură cu o răspundere. De aceea noi trebuie să luăm în serios această însărcinare.

M-am gândit și la faptul că în 1 aprilie 1962 fratele Branham a primit îndrumarea și i s-a spus să nu facă călătoria în Zürich, Elveția, ci să se întoarcă și să depoziteze hrana. Și după aceea a venit și 2 aprilie când Domnul mi-a zis: „Eu te voi trimite din oraș în oraș. Dar pregătiți-vă merinde, căci va veni o mare foamete. Și atunci tu vei sta în mijlocul poporului și vei împărți hrana”. Noi într-adevăr trăim în acest timp când

se împlinesc multe profeții biblice. Dacă după aceea ne gândim la Matei 24.45, la fratele nostru [fr. Frank arată spre un frate din sală – n.tr.] și la mulți frați din toate popoarele și limbile care și ei au parte în împărțirea hranei curate dumnezeiești! „Omul nu trăiește doar cu pâine, ci cu fiecare cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu”.

Așa cum a subliniat deja și fratele nostru Alfred Borg, Cuvântul nu se întoarce fără rod. Este scris că acest Cuvânt nu poate să se întoarcă fără rod, ci trebuie să îplinească scopul pentru care l-a trimis Dumnezeu. Frați și surori, și în timpul nostru puneți-vă la dispoziția lui Dumnezeu; fie ca al Său Cuvânt să îplinească scopul pentru care a fost trimis: chemarea afară, punerea la o parte, sfințirea, pregătirea, totul trebuie s-o facă și o va face Dumnezeu prin puterea Cuvântului Său, a Sângelui Său și prin Duhul Sfânt.

Apoi, în Cuvântul de introducere am citit cu toții și aceasta de asemenea mă bucură: în urmă cu două mii de ani a fost scris acest Cuvânt și, bineînțeles, ar fi putut fi scris deja ieri: „*Sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape*” [1 Pet. 4.7]. Când ar fi putut fi citit acest Cuvânt cu o accentuare mai puternică decât astăzi? Când? Ne gândim la cuvintele Domnului nostru: „Când veți vedea aceste lucruri întâmplându-se, atunci să vă ridicați capetele căci știți că eliberarea voastră se apropie”.

Apoi, în vers. 8: „*Mai presus de toate, să aveți o dragoste fierbinte unii pentru alții, căci dragostea acoperă o sumedenie de păcate*”. Aceasta, de asemenea, noi trebuie s-o luăm în inimile noastre. Oare trebuie să te forțezi să iubești? Nu cred... Nu trebuie să faci niciun efort. Viața lui Isus Hristos în noi este înzestrată cu toate roadele Duhului care sunt incluse în dragostea lui Dumnezeu până la 1 Cor. 13: „*Dacă aș cunoaște toate tainele și dacă aș avea toată credința... și n-aș avea dragoste...*”. Și aceasta este o propoziție pe care fratele Branham a auzit-o în Paradis când a fost luat din trupul lui și a văzut mulțimea îmbrăcată în alb; deodată au răsunat cuvintele: „Doar dragostea desăvârșită poate să intre aici”, doar dragostea desăvârșită. Și noi trebuie să fim desăvârșiți în dragoste. Apostolul Ioan a scris: „*Să ne iubim unii pe alții, nu cum a fost Cain, care a ucis pe fratele său*”. Se poate vorbi despre dragoste și totuși să se practice ură. Este mai bine dacă dragostea lui

Dumnezeu este turnată în inimile noastre prin Duhul Sfânt și atunci nu trebuie să ne forțăm.

Voi cu toții știți, din când în când noi trebuie să arătăm spre ce este spus, învățat și crezut în cadrul mesajului. De fapt, eu am vrut să aduc cu mine cartea în care un frate, de peste cincizeci de ori arată fotografia fratelui Branham și fotografia fratelui Frank și tot spune: „prorocul a zis...” „fratele Frank a zis...”. Dar acolo lipsește un pasaj: „Scriptura a zis...”, sau „Este scris...” – această propoziție lipsește acolo. El tot spune: „Branham a zis...”, „Frank spune...”. „Branham a zis...”, „Frank spune...”. Dar dacă s-ar fi dus la Scriptură, atunci ar fi trebuit să recunoască că Branham a vrut să spună ceea ce este scris în Scriptură; și fratele Frank a spus ceea ce este scris în Scriptură. Fratele Branham a spus deseori: „Nu ascultați doar ceea ce am spus eu, ci ascultați ce am vrut să spun”.

Și aceasta am scris-o în scrisoarea circulară: cine găsește o expresie greu de înțeles, trebuie să citească mai departe, să asculte mai departe și după aceea ce este greu de înțeles este iluminat și devine de înțeles. Dacă iei doar o afirmație, atunci ai probleme, dar dacă te duci mai departe cu aceasta, atunci vine lumină și claritate. De ce fratele Frank n-are nicio problemă cu nicio afirmație? De ce oare? De ce? Fiindcă noi avem harul ca să înțelegem corect tot ceea ce a zis Dumnezeu și să o așezăm în Scriptură și vestim doar ceea ce a spus Dumnezeu în Cuvântul Lui.

Vă rog haideți să luăm în inimile noastre și faptul că Dumnezeu va trimite ploaia târzie. Dar mai întâi sămânța dumnezeiască trebuie să fie semănată. Și astăzi vă dau un exemplu. Fratele Rufer este unul din

vechii mei prieteni din Elveția. În ultima duminică el mi-a adus două mostre de grâu. Unul, [peste care] când a căzut ploaia târzie și timpurie

și un altul căruia i-a lipsit ploaia târzie. Frate Müller și tu o știi; și eu de asemenea vin de la țară, de lângă Ucraina. El mi-a dat două spice de grâu reale. Aici este un grâu deplin în spic, căci ploaia târzie care cade înaintea secerișului este la fel de importantă ca și ploaia timpurie pentru ca pământul să devină roditor. *Dincoace*, lipsesc boabele de grâu de pe spic – *aici* avem grâu, dar lipsesc boabele. Iar *dincoace* este un grâu deplin în spic.

Trebuie să fiu cinstit: lanul de grâu pe care l-am văzut eu a avut spice și mai mari decât acesta, dar și acelea erau înclinate în jos și deja erau prea coapte, erau arse de soare. Nu doar coapte, ci erau răskoapte. Și apoi, a răsunat vocea Domnului: „Slujitorul Meu, suie-te pe această combină și fă secerișul²”. Eu nu sunt înzestrat cu partea de tehnică, abia pot conduce o mașină, totuși am călătorit cu mașina mea peste două milioane de km fără vreun accident, deși din punct de vedere tehnic nu sunt foarte talentat. Dar vă spun, cu ajutorul Domnului m-am suit pe această combină nou nouță. Și foarte ciudat, ogorul de grâu nu era de formă rotundă, ci era de formă pătrată. Combina era aici și eu am început să fac runde. V-am spus-o de multe ori. S-a înnorat și eu am spus: „O, Doamne, este prea târziu, judecățile vin deja peste acest pământ”, și deodată cerul s-a deschis și soarele strălucea foarte puternic și atunci am strâns recolta.

Frați și surori, secerișul este copt. Și permiteți-mi să spun de asemenea: în această vedenie am observat foarte clar – eu vin de la țară și știu cum se seceră și cum se seamănă, știu ce înseamnă recoltă și seceriș – dar eu, de asemenea am văzut că acolo era numai grâu, nu era niciun măracine, nicio neghină, în ogorul de grâu; eu am văzut aceasta în vedenie, am văzut limpede acest lucru: acolo era doar grâu. Și acum este timpul când Domnul seamănă grâul adevărat, Cuvântul autentic. Și voi toți cunoașteți Ioan 12: Domnul nostru a fost Bobul de grâu care a căzut în pământ și El n-a rămas singur, ci are loc o recoltă. Noi suntem foarte, foarte aproape de seceriș. Dumnezeu să dăruiască har.

Fratele Branham a spus de treizeci și șase de ori că, la sfârșit, înaintea revenirii lui Isus Hristos, ploaia timpurie și ploaia târzie vor

² Sau: „strânge recolta!” – ntr.

cădea deodată, se va semăna și se va recolta în același timp³. Ambele se întâmplă acum: noi semănăm Cuvântul și în același moment se recoltează. Și la sfârșit Dumnezeu va face asemenea lucruri mari cum nu au mai existat vreodată pe acest pământ. Și de ceasurile acestea de pregătire pe care Domnul ni le dăruiește prin harul Său, dorim să ne folosim. Noi nu citim doar în Iacov 5 unde este scris că plugarul așteaptă ploaia timpurie și ploaia târzie. Noi suntem o parte a Cuvântului și așteptăm aceasta. Și fratele Branham a fost omul lui Dumnezeu trimis ca să fie semănat Cuvântul original și Dumnezeu a dovedit acest Cuvânt. De peste o mie cinci sute de ori stâlpul de foc și stâlpul de nor s-a coborât în peste o mie două sute de predici, manifestând prezența lui Dumnezeu. Fratele Branham a spus că de o sută doisprezece ori, Îngerul Legământului s-a coborât în lumina supranaturală.

Frați și surori, credeți-mă, din anul 1955 când mulți dintre voi nu erați nici măcar născuți, ce să mai spunem de născuți din nou, deja de atunci Dumnezeu mi-a făcut de cunoscut despre ce este vorba în timpul nostru. Eu nu am căzut de undeva cu o parașută și nu am spus: „Acum sunt și eu aici”. Nu! Nu! Eu am trăit toată dezvoltarea, am trăit totul prin harul lui Dumnezeu. În acest mod Dumnezeu ne-a dăruit harul ca să punem totul pe o bază biblică și să vestim corect, biblic - chiar și ceea ce a spus fratele Branham: „Îngerul Legământului vine în acel timp când îngerul al șaptelea, îngerul Bisericii se află pe acest pământ”. Și frații aceștia nu știu ce a vrut să spună fratele Branham cu aceste cuvinte. Dar eu am cunoscut toată această dezvoltare și Dumnezeu mi-a dăruit descoperirea...

Fiți cinstiți: dacă omul care vestește Cuvântul nu a fost introdus în Cuvânt, atunci cum poate să-l dea mai departe celorlalți? Și dacă Dumnezeu trimite și însărcinează pe cineva, atunci El poate să se bazeze pe faptul că acest bărbat pe care l-a chemat El vestește Cuvântul Său și nu altceva. Haideți să-I mulțumim Domnului pentru tot. Noi trebuie să recitim și să vedem ce a spus fratele Branham, în ce context a spus el tot ceea ce a spus.

³ Fratele Frank exemplifică, făcând semn cu mâna – lucru pe care l-am mai văzut cu ocazia unor răspunsuri date unor frați slujitori – n.tr.

Haideți să cuprindem despre ce a fost vorba în acest sfârșit de săptămână. Noi am recunoscut cu toții că timpului harului se apropie de sfârșit. Nimeni nu cunoaște ziua sau ceasul – aceasta a spus-o și Pavel în 1 Tesaloniceni 5.1-2: *„Cât despre vremuri și soroace, n-aveți trebuință să vi se scrie, fraților. Pentru că voi înșivă știți foarte bine că ziua Domnului va veni ca un hoț noaptea”*. Dar în capitolul 4 este scris despre răpire; cei care au fost pregătiți au intrat în odaia Domnului. Nu ziua și ceasul, dar noi am recunoscut timpul. Timpul este acum: *„Voi poporul Meu, ieșiți afară!”* Și ce a spus Dumnezeu în această legătură cu chivotul? *„Eu voi fi în mijlocul lor, Eu voi fi Dumnezeu lor și ei vor fi poporul Meu”*. Dumnezeu a locuit în Isus Hristos, Domnul nostru care a putut să spună: *„Cine M-a văzut pe Mine L-a văzut pe Tatăl”*; apoi, în Biserică. Aceasta este în 2 Cor. 6 de la v. 12: *„Voi poporul Meu ieșiți afară. Despărțiți-vă și nu vă atingeți de nimic necurat”*.

Și, frați și surori, noi nu putem să preluăm ceva ce a fost învățat undeva. Noi am subliniat și aceasta: Biserica Dumnezeului Celui viu nu este o clădire constituită din minciuni, ci este stâlpul și temelie adevărului. Eu am vorbit și despre lumină și desăvârșire (despre Urim și Tumim); puteți citi până la Apocalipsa să vedeți ceea ce au evreii și astăzi, lumină și desăvârșire, cele douăsprezece pietre sunt acolo. Cineva mi le-a dat... Ei trebuia s-o poarte pe piept și indiferent ce era vestit, era confirmat prin această lumină care strălucea prin aceste pietre. Și puteți merge până la Apocalipsa 21 și atunci aceste douăsprezece pietre prețioase sunt amintite în legătură cu noul Ierusalim. Sunt enumerate... Mai întâi este scris: *„Vino să-ți arăt mireasa, nevasta Mielului!”* [Apoc. 21.9].

Deci, nu doar o vestire fiindcă o dorim noi, ci o vestire fiindcă trebuie să fie. Și de aceea tot ceea ce este predicat acum trebuie să fie sută la sută în concordanță cu Cuvântul lui Dumnezeu. În Apoc. 19 este descrisă Mireasa; Apoc. 19.7-8: *„Să ne bucurăm, să ne veselim și să-I dăm slavă! Căci a venit nunta Mielului; soția Lui s-a pregătit! Și i s-a dat să se îmbrace cu in subțire, strălucitor și curat. (Inul subțire sunt faptele neprihănite ale sfinților)”*. Și în Apoc. 21.9.b: *„Vino să-ți arăt mireasa, nevasta Mielului!”*. Până la nuntă este numită „mireasă” și după aceea este numită „soție”. După aceea este descris despre cetate,

despre cele douăsprezece porți și numele celor douăsprezece seminții ale israeliților.

Și de la v. 18 sunt enumerate cele douăsprezece pietre scumpe. Frați și surori, prin aceasta doresc să vă spun că doar aceia fac parte din Biserica Mireasă, care vor fi în noul Ierusalim. Și în Ierusalimul nou, sunt aleșii din Vechiul și Noul Testament, care au crezut ceea ce le-a spus Dumnezeu în timpul lor și au avut parte de ceea ce a făcut Dumnezeu în timpul lor. Credeți voi că în cer va mai exista vreo discuție, unde oamenii să-și facă de cunoscut părerile lor? Și la ospățul nunții Mielului să mai existe discuții? Nu! Doar lauda pentru Dumnezeul nostru va ieși din gura și din inima noastră. Și de asemenea aici, pe acest pământ, noi o spunem foarte clar: nu este necesară nicio discuție. Totul este clar și adevărat și, de fapt, totul este descris și mărturisit în Biblie.

Acum încă un cuvânt adresat tuturor acelor care s-au decis pentru Domnul și care doresc să fie botezați. Aceasta noi dorim s-o spunem foarte clar: toți aceia care fac parte din biserica din Paris, să fie botezați în Paris; toți aceia care fac parte din biserica din Bruxelles, să fie botezați în Bruxelles; toți pot fi botezați acolo unde au pe „acasă” al lor spiritual. Noi botezăm aici niște oameni care, poate, n-au o biserică locală proprie sau unde nu există frați slujitori pe care Dumnezeu i-a confirmat în Împărăția Lui.

Și este necesar să spunem: mai întâi pocăință și credință și apoi recunoașterea faptului că singurul botez biblic adevărat este botezul în Numele Domnului Isus Hristos, printr-o singură scufundare, ca să fie simbolizat, prin aceasta, faptul că omul care a murit cu Hristos, este îngropat cu El, înviind cu El la o viață nouă. Dar aceasta trebuie să aibă loc în interior, înainte ca să se vadă în exterior prin această practică a botezului. Mai întâi trebuie să se întâmple în interior. Și de aceasta aparține faptul că noi părăsim calea cea largă și intrăm pe poarta cea strâmtă, că noi am trăit o zi când am găsit pace cu Dumnezeu, când I-am dedicat Domnului viața noastră și să spunem: „O, Doamne, eu nu merit să vin în prezența Ta. Eu sunt un păcătos. Fie-Ți milă de mine, primește-mă prin harul Tău!”. Și atunci noi lăudăm puterea Sângelui, răscumpărarea care ne-a fost dăruită prin harul Său.

Încă o dată doresc să subliniez: botezul trinitar nu este biblic. Învățătura trinitară, de asemenea, nu este biblică. Cuvântul „trinitate” nu este scris niciodată în toată Scriptura; noțiunea „Dumnezeul trinitar” nu este scrisă niciodată în toată Scriptura. Oamenii au făcut aceste formulări despre Dumnezeu. Dați-mi voie să spun deschis: învățătura trinitară este împotriva lui Dumnezeu și împotriva evreilor care au voie să creadă numai într-un singur Dumnezeu, de la început. Aș putea să merg în toată istoria bisericii: deja din anul 321, le-a fost interzis evreilor Sabatul, când Constantin a unit puterea religioasă cu cea statală și s-a îndreptat, mai întâi, împotriva evreilor. În Scriptură este scris că Dumnezeu este Unul singur și acest Dumnezeu ni S-a descoperit – aceasta am subliniat-o deja. În Cuvântul lui Dumnezeu nu există nicio practică în care să fie folosită formula trinitară. Dar formula trinitară este folosită pentru toate lucrurile posibile și imposibile. Puteți citi totul în mod personal; chiar și când se intră în acele loje secrete pretutindeni [se pronunță] „în Numele Tatălui, al Fiului și al Sfântului Duh”. Puteți citi... Acolo este Biblia deschisă, acolo este și un sicriu și omul trebuie să se descalțe de un pantof și apoi, după ce ei au depus jurământul, urmează formula trinitară. Și fratele Branham a spus că Satana, sub această formulă, are în mână lui întreaga lume religioasă, ducând-o în rătăcire.

De aceea, frați și surori, vestirea adevărului este importantă. Uneori este bine să mai citești în cărțile de istorie a Bisericii, ca să vezi cum au apărut aceste lucruri.

Ca să încheiem cu aceasta: Dumnezeu ne-a dăruit harul. Noi am înțeles cu toții că evreii au fost orbiți și doar partea aleasă a ajuns la țintă. Dumnezeu a tăiat ramurile naturale din pricina necredinței lor. Oh, dați-mi voie să spun din nou: necredința este ceva îngrozitor. Prin necredință vine și neascultare și prin necredință, ramurile naturale au fost tăiate. Ce poate să facă Dumnezeu cu necredința? Doar cine crede va vedea slava lui Dumnezeu. Haideți să credem din toată inima noastră așa cum spune Scriptura, să primim toate făgăduințele lui Dumnezeu, să fim într-o așteptare mare și să înaintăm pe calea lui Dumnezeu.

Eu m-am gândit la aceia care au venit în mijlocul nostru, nu doar în urmă cu cinci sau zece ani, ci în urmă cu treizeci, patruzeci sau cincizeci de ani; în toți acești ani noi am așteptat ca Domnul să-Și desăvârșească lucrarea Lui. Între timp mulți a trebuit să treacă prin

încercări foarte grele și poate unuia sau altuia i-a venit gândul: „Atâția ani am auzit mesajul timpului de sfârșit, am auzit toate aceste făgăduințe, oare de ce trebuie să vină peste noi cutare sau cutare lucru?”. Dar Dumnezeu nu permite nimic, decât dacă este spre binele nostru căci așa este scris: „Toate lucrurile lucrează spre binele celor ce Îl iubesc pe Dumnezeu”. Haideți să primim totul din partea lui Dumnezeu.

Să spunem și următorul lucru foarte clar: Dumnezeu nu intervine niciodată prea târziu. Noi credem făgăduințele Sale. El a trimis prorocul Său și a confirmat ceea ce a făgăduit. Noi vestim acest mesaj și împărțim hrana duhovnicească. În acest mod Biserica este chemată afară, pregătită pentru ziua glorioasă a revenirii Domnului nostru.

Aceasta s-o duceți acasă, pentru totdeauna: încheierea o va face Dumnezeu cu noi, Dumnezeu va face încheierea cu aceia care cred acum, care primesc acum. El nu va face încheierea într-o mișcare carismatică, nu acolo unde oamenii își zidesc o împărăție proprie, nu acolo unde își au programele proprii. Domnul Își va încheia lucrarea Lui în cadrul Bisericii Mireasă; va cădea ploaia timpurie și târzie, Cuvântul va fi confirmat, totul se va împlini exact așa cum a fost făgăduit. Și pe baza Cuvântului lui Dumnezeu putem spune: noi vom avea parte de această împlinire. Nimeni dintre noi nu va fi dezamăgit, niciunul din aceia care și-au pus încrederea în Domnul. Lăudat și slăvit să fie Domnul și Dumnezeul nostru!

Aveți credința că Domnul va desăvârși lucrarea Lui în Biserica Lui? Noi suntem Biserica Lui, noi suntem temelia și stâlpul adevărului. În mijlocul nostru nu poate exista nicio minciună, ci doar Cuvântul original al Dumnezeului nostru a devenit lumina picioarelor noastre – și aceasta noi o credem din toată inima noastră. Iar Dumnezeu veghează asupra noastră din pricina Cuvântului Lui.

Noi și aceasta am subliniat-o ieri: prin Sânge am primit legătura cu cele spuse de Dumnezeu. Mulțumiri lui Dumnezeu pentru răscumpărarea prin Sânge, pentru Cuvântul Lui cel scump și descoperit. Mulțumiri lui Dumnezeu fiindcă putem să credem acum, așa cum este scris în Scriptură. Și la fel de sigur cum Dumnezeu a început în tine, în mine și în noi toți și în toată lumea, la fel de sigur El va desăvârși lucrarea Lui în ziua glorioasă a revenirii Sale. El care a desăvârșit

lucrarea de creație, a privit asupra ei și a văzut că totul este bine, El va desăvârși și lucrarea Lui de răscumpărare și totul va fi foarte bine. Lăudat și slăvit să fie Domnul nostru acum și în vecii vecilor! Amin. Haideți să ne ridicăm și, cum deseori cântăm cântarea „Așa cum sunt”, o cântăm și acum. [...].

În timp ce ne aplecăm capetele, astăzi doresc să întreb mai întâi: cine crede din toată inima lui, așa cum a fost întrebat și în trecut, în Isaia 53: „Cine a crezut vestirea noastră? Și cui i-a fost descoperit brațul Domnului? Eu doresc să aud „Amin-ul” vostru. Amin! Aleluia! Aleluia! Lăudat și slăvit să fie Domnul Dumnezeu nostru. Cine crede aceluia îi va fi descoperit brațul Domnului. Aceluia care crede, îi sunt descoperite tainele lui Dumnezeu. Totul este un dar al lui Dumnezeu. Noi nu am putut să contribuim cu nimic la aceasta, ci pur și simplu am auzit mesajul, am crezut și Cuvântul ne-a fost descoperit.

Domnul nostru este un Dumnezeu credincios. Și cum am citit din Apoc. 21, Ierusalimul cel nou are douăsprezece temelii. Fie în Vechiul sau în Noul Testament, există o concordanță deplină. Acolo sunt douăsprezece seminții, *dincoace* învățătura celor doisprezece apostoli. *„Ei stăruiau în învățătura apostolilor, în legătura frățască, în frângerea pâinii și în rugăciuni”* [Fapte 2.42]. De asemenea, dorim să medităm în inimile noastre la cuvântul din Petru: *„Sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape. Fiți înțelepți, dar, și vegheați în vederea rugăciunii. Mai presus de toate, să aveți o dragoste fierbinte unii pentru alții...”* [1 Pet. 4.7-8]. Dragostea lui Dumnezeu să umple inimile noastre. Totul să fie învăluit în dragoste. Eu sper că și vestirea a avut loc în dragoste.

Dumnezeu ne cheamă pe noi și noi am auzit această chemare și am răspuns. În acest loc avem sarcina de a predica Cuvântul adevărat, ultimul mesaj, în toată lumea. Acum ne vom ruga împreună ca Dumnezeu să pună capăt confuziei din toate popoarele, limbile și națiunile; poporul Lui, poporul legământului celui nou să fie readus la Cuvântul legământului, la Sângele legământului astfel încât noi să devenim o inimă și un suflet. Haideți să ne rugăm împreună.

Iubite Domn, Tu, Dumnezeule veșnic credincios, astăzi ne rugăm pentru tot poporul Tău din toate popoarele, limbile și din toate națiunile,

ne rugăm pentru toată Europa, ne rugăm pentru toată Asia, pentru toată Africa, pentru America de Nord; o, Doamne, Te rugăm ca de la răsăritul soarelui până la apusul soarelui, Mireasa Mielului să fie readusă în cadență; toate răstălmăcirile, toate învățăturile omenești să se încheie și toți să fie învățați de Dumnezeu, să respecte Cuvântul, să le fie descoperit și să înțeleagă totul în mod corect.

O, Dumnezeule mare, împreună laudăm puterea Sângelui Tău, a Cuvântului Tău și a Duhului Tău. Lasă ca ambele să cadă deodată: ploaia timpurie și ploaia târzie până când grâul deplin se va descoperi în spic. Biserica să fie acest grâu copt pe care Tu îl vei lua în slavă.

O, laudat și slăvit să fie Numele Tău minunat și scump. Tu să ai calea Ta cu tot poporul Tău și să binecuvântezi pe tot pământul, din bogăția harului Tău, în Numele sfânt al lui Isus. Amin.

Acum ne vom ruga pentru toți aceia care doresc să fie botezați. Înainte să facem aceasta, doresc să întreb dacă cele două surori au o cântare potrivită prin care noi să ne putem adânci în ceea ce ne-a vorbit Domnul. Cântatul Psalmilor a aparținut laudei Dumnezeului nostru și noi cu toții cântăm din toată inima.

Frați și surori, astăzi doresc să-I mulțumesc Domnului pentru că voi parcurgeți aceste distanțe mari ca să auziți Cuvântul Domnului. Am mai spus și următoarele: oare cum ar putea să creadă oamenii, dacă aici ar fi doar niște scaune goale? Dar Dumnezeu cheamă și Cuvântul Lui a devenit atât de prețios pentru noi, încât facem toate eforturile să fim de față când Domnul vorbește cu noi și dorim să avem parte de ceea ce face Dumnezeu în timpul prezent. Dumnezeu să ne binecuvânteze pe toți!

[Cele două surori cântă o cântare (...)].

Puteți să credeți cu toții că Domnul va face aceasta? În ochii Lui noi suntem deja desăvârșiți, fără pete, stând în Prezența Lui. „...*pe aceia pe care i-a chemat, i-a și socotit neprihăniți; iar pe aceia pe care i-a socotit neprihăniți, i-a și proslăvit*”. Este minunat. Ceea ce face Dumnezeu este desăvârșit. Nu vă uitați la voi, nu vă uitați la alții, nu vă uitați la împrejurări, uitați-vă la Domnul! Uitați-vă la Domnul! El va împlini.

Dacă în mijlocul nostru sunt frați și surori care doresc să fie botezați, îi rugăm să vină în față. Cei ce doresc să fie botezați să vină

acum în față. Da... sunt unii [Aproximativ zece persoane – n.tr.]. Ce limbi vorbiți? Mulțumiri lui Dumnezeu! Vorbiți germana? Noi suntem mulțumitori din toată inima noastră că Domnul v-a chemat, v-a dăruit harul Său și voi ați venit la El, ați primit iertare și ați fost neprihăniți prin credință. Și El nu-Și aduce aminte de păcatele voastre. Amintiți-vă: deasupra chivotului este stropit sângele, astfel încât Sângele a reparat tot ce a stat împotriva noastră. Credeți în iertarea prin sângele Mielului, primiți-o prin credință. Domnul Dumnezeu să vă binecuvânteze, să-i binecuvânteze pe toți aceia care au venit în față.

Astăzi îl rog pe fratele Iuri Kebernik să vină și el în față. Frate Iuri... Noi suntem atât de recunoscători pentru toți frații. De asemenea, aceia care au aparținut altor direcții, dar au găsit har înaintea lui Dumnezeu... S-o spunem așa cum este: numai cine se poate smeri înaintea lui Dumnezeu, numai cine se poate smeri... Cine crede că el e corect... toți sunt corecți până când Domnul îi dovedește vinovați și îi aduce în dreptatea⁴ divină. Noi cu toții am fost chemați afară de ici și colo, ca să-I slujim Domnului Dumnezeu.

Voi cu toții v-ați dedicat viețile voastre Domnului și acum încheiați legământul unui cuget curat cu Dumnezeu; așa este scris și așa se va împlini astăzi. Haideți să ne rugăm împreună.

Dumnezeule mare, eu sunt copleșit, Cuvântul Tău a împlinit și astăzi scopul pentru care l-ai trimis. O, Dumnezeul cerului încununează pe toți aceștia care doresc să fie botezați, cu bunătate și îndurare. Noi Ți-i dedicăm Ție. O, Dumnezeule, Îți mulțumim din adâncul inimii noastre fiindcă încă există timpul harului. Tu încă salvezi, vindeci și ierți. O, Dumnezeule binecuvântarea Ta să se odihnească peste toți aceia care vor fi botezați. În Numele sfânt al lui Isus. Amin.

Să rămânem în picioare. Doresc să mai fac două anunțuri. Unul este că, dacă va vrea Dumnezeu și vom trăi, joia viitoare voi începe una dintre cele mai lungi călătorii misionare: Singapore, Filipine, până în Australia, la coasta de est a Australiei. Dumnezeu să dăruiască harul Lui pentru aceasta. Eu am tot spus: „Poate de anul acesta voi înceta călătoriile”. Dar toți spun: „Tu trebuie să continui până când Domnul va reveni”. Fie că Domnul vine doar pentru mine sau pentru noi toți, în

⁴ Sau: corectitudinea divină, ceea ce este corect din punct de vedere divin – n.tr.

orice caz în ianuarie 1981 eu am experimentat răpirea: am văzut că toți erau tineri, toți erau îmbrăcați în alb și împreună am fost luați în sus. Fie că plec înainte de aceasta, în orice caz noi vom fi răpiți împreună.

Deci, rugați-vă pentru mine, pentru această călătorie. cum am spus, va fi una dintre cele mai lungi călătorii. Rugați-vă ca Dumnezeu să dăruiască har pentru aceasta.

Apoi, un anunț; sper că se va împlini. Noi cu toții am auzit despre fratele Pearry Green și din când în când eu am mai vorbit cu el. Și în urmă cu câteva luni el a zis: „Frate Frank, când mă inviți? Când mă inviți?”. Eu am zis: „Precis va veni acest timp”. Și el a spus: „Și eu te invit”. Și acum, luni, noi am vorbit și el mi-a spus: „Frate Frank, dacă va vrea Dumnezeu, eu voi veni la voi în primul sfârșit de săptămână din octombrie ca să fiu cu voi la adunări”. Dumnezeu s-o dăruiască.

Știți cu toții... Poate că pot să spun aceasta: muntele deasupra căruia s-a arătat norul supranatural, a fost aproximativ la o distanță de 60 km de Tucson și fratele Green ne-a dus acolo pe noi, un grup de predicatori. Noi cu toții am văzut cu ochii noștri acele pietre care s-au rostogolit de pe munte, în urma cutremurului; noi le-am văzut cu ochii noștri. Și pentru că aceste șapte bubuituri de tunet s-au petrecut în timpul cutremurului, fratele Branham a vorbit de peste cincizeci de ori despre aceste șapte tunete. Și eu știu în ce context a spus el totul.

O spun încă o dată: mulțumiri Domnului fiindcă noi nu numai că povestim ceva, ci am fost martori oculari ai lucrurilor pe care le-a făcut Dumnezeu în timpul nostru. De asemenea, putem reaminti Cuvântul de aseară: noi nu am alergat după niște basme meșteșugit alcătuite, ci am pus Cuvântul profetic pe sfeșnic și suntem uniți cu lucrarea lui Dumnezeu din timpul nostru.

Vom vedea dacă va veni fratele Pearry Green. Noi îi spunem un bun venit! El să trăiască împreună cu noi ceea ce face Dumnezeu în timpul nostru. Noi am auzit de la frații noștri din Congo și din țările vecine, că Dumnezeu face lucruri minunate acolo unde este primit și crezut Cuvântul Lui. Când mi-au spus frații că au fost peste opt mii de descărcări ale predicilor; haideți să-I mulțumim lui Dumnezeu pentru internet și pentru toată oportunitatea tehnică pe care o avem acum, astfel încât Cuvântul ajunge până la marginile pământului. Aceasta este ziua

mântuirii, aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul. Primiți-o prin credință.

Salutați-i pe toți, în special în Finlanda, salutați pretutindeni în est, vest, sud și nord, în România și pretutindeni salutați-i pe toți. Binecuvântarea Dumnezeului Atotputernic să se odihnească peste noi toți. Fratele Schmidt se va ruga cu noi și-I va mulțumi Domnului.

[Fratele Schmidt: Dumnezeule mare, ne ridicăm privirile înspre Tine și Îți mulțumim pentru că al Tău Cuvânt nu se întoarce fără rod, ci împlinește scopul pentru care l-ai trimis. Sămânța prețioasă pe care ai semănat-o, răsare.

Îți mulțumim și pentru mărturia acestor frați care stau aici. Ei mărturisesc că, Cuvântul Tău este adevărul; Cuvântul a vorbit inimilor lor. Te rog binecuvântează-i și pe ei, însoțește-i toată viața lor și dăruiește-le harul Tău ca ei să mărturisească despre Tine. Binecuvântează-i pe toți aceia care sunt adunați aici și pe toți aceia care au ascultat în toată lumea. Însoțește-i în drumul lor spre casă și păzește-i. Rămâi cu noi și rămâi și cu fratele nostru, oriunde-l trimiți. Căci Tu îl trimiți și pe toți aceia pe care i-ai trimis, i-ai și însoțit. Îți mulțumim, în Numele prețios al lui Isus. Amin.]

Tot poporul să spună „Amin”. Amin.